Orędownik Urzędowy miasta Bydgoszczy

Wychodzi raz w tygodniu jako bezpłatny dodatek do „Dziennika Bydgoskiego"

Redakcja: Magistrat m. Bydgoszczy, Ratusz i p. pokój 15. Czynna codziennie od 8—3 wiecz.
Administracja: Administracja Dziennika Bydgoskiego, ulica Poznańska nr. 30

Prenumerata: Miesięcznie 50 groszy. Kwartalnie 1,50 złotych.

OGŁOSZENIA: Wiersz szerokości 66 mm. 20 groszy. Przy powtórzającym się ogłoszeniu udzielamy rabatu.

Cena egzemplarza 15 groszy.

№ 21. | Bydgoszcz, sobota dnia 19 września 1925 r. | Rok XXXXII.

Treść numeru:

238.
Rozporządzenie
Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 10 lipca 1925 r. o wykonywaniu nadzoru państwowego nad ogierami.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. nr. 17 poz. 113) zarządza się co następuje:

§ 1. Do wydawania orzeczeń o zakwalifikowaniu ogierów do posiadania świadectw uznania ustanawia się przy

każdym urzędzie wojewódzkim wojewódzką komisję kwalifikacyjną.

Pozatem przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych czynna będzie komisja kwalifikacyjna, której zakres działania rozciąga się na obszar st. m. Warszawy. Komisja ta ma również prawo do kwalifikowania ogierów biorących udział w wyścigach oraz przyprowadzonych na wystawy.

§ 2. Wojewódzka komisja kwalifikacyjna składa się z czterech członków, a mianowicie: z przewodniczącego, dwóch członków delegowanych przez organizacje rolnicze, wyznaczone przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, oraz lekarza weterynarji, delegowanego przez wojewodę. Przewodniczącego komisji oraz jego zastępcę mianuje Wojewoda.

Komisja kwalifikacyjna, czynna przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych, składa się z przewodniczącego oraz trzech członków, z których jeden winien być lekarzem weterynarji. Przewodniczącego oraz członków tej komisji wyznacza Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Do prawomocności orzeczeń wojewódzkich komisji kwalifikacyjnych potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków — w tej liczbie przewodniczącego lub jego zastępcy, przedstawiciela organizacji rolniczych i lekarza weterynarji. W razie nieobecności przedstawiciela organizacji rolniczych przewodniczący może powołać zastępczo członka komisji z pośród miejscowej ludności. W razie nieobecności lekarza weterynarji — członka komisji — przewodniczący może powołać zastępczo innego lekarza weterynarji.

Do prawomocności orzeczeń komisji, czynnej przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych, potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków, w tej liczbie przewodniczącego i lekarza weterynarji.

Orzeczenia komisji zapadają większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 3. Ogłoszenia o miejscu i dniu przeglądu ogierów przez komisje kwalifikacyjne (§ 1) winno być podane do powszechnej wiadomości w każdej gminie w sposób, w danej miejscowości przyjęty, przynajmniej na piętnaście dni przed terminem przeglądu.

§ 4. Komisja kwalifikacyjna kwalifikuje ogiery uznane według trzech kategoryj.

Kategorja I. **Ogiery zalecone.** Do tej kategorji ogier winien być zakwalifikowany przez komisję jednogłośnie, mieć ukończonych 5 lat i posiadać udowodnione pochodzenie zarówno z ojca, jak i z matki.

Kategorja II. **Ogiery uznane.** Do tej kategorji zaliczane będą ogiery, które ukończyły 3 lata, odpowiadają wymogom hodowlanym, nie posiadają jednak warunków, przewidzianych dla kategorji I.

Kategorja III. **Ogiery dopuszczalne.** Do tej kategorji mogą być zaliczone ogiery, które w okresie sezonu kopulacyjnego osiągną wiek trzech lat i które należy uznać jedynie ze względu na brak ogierów pierwszych dwóch kategoryj w danej miejscowości (wsi lub gminie).

Nie mogą być zakwalifikowane do otrzymania świadectwa uznania:

a) ogiery dotknięte dychawicą świszczącą oraz dychawicą na tle schorzeń płuc lub serca,

b) ogiery dotknięte wadami wzroku.

Stwierdzenie istnienia powyższych wad przez lekarza weterynarji — członka komisji — jest dla komisji wiążące.

§ 5. Orzeczenie komisji kwalifikacyjnej winno być wydane i zakomunikowane właścicielom lub ich zastępcom po dokonaniu oględzin ogiera.

Od orzeczeń komisji kwalifikacyjnych można się odwołać do komisji kwalifikacyjnej odwoławczej (§ 6).

Odwołanie winno być wniesione do właściwego urzędu wojewódzkiego w ciągu dni 14 od dnia wydania orzeczenia.

Odwołania od orzeczeń komisji kwalifikacyjnej, czynnej przy Ministerstwie

Rolnictwa i Dóbr Państwowych, winny być wniesione w tymże terminie do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 6. Do rozstrzygania odwołań od decyzji wojewódzkich komisji kwalifikacyjnych oraz komisji przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych (§ 1) powołane będą komisje kwalifikacyjne odwoławcze. Liczbę ich oraz terytorjalny zakres działania określi — stosownie do potrzeby — Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Komisja kwalifikacyjna odwoławcza składa się z przewodniczącego i trzech członków — w tej liczbie lekarza weterynarji — wyznaczonych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Do prawomocności orzeczeń komisji kwalifikacyjnej odwoławczej potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków w tej liczbie przewodniczącego i lekarza weterynarji. Orzeczenia komisji zapadają większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Miejsce urzędowania komisji kwalifikacyjnej odwoławczej wyznacza jej przewodniczący.

O dniu i miejscu przeglądu ogierów przez komisję kwalifikacyjną odwoławczą zainteresowani będą powiadomieni na piętnaście dni przed przeglądem.

§ 7. Pomocy kancelaryjnej komisjom kwalifikacyjnym (§§ 1 i 6) dostarczają władze administracyjne I lub II instancji — względnie Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych — stosownie do miejsca urzędowania komisji.

§ 8. Swiadectwa uznania wydają urzędy wojewódzkie. Swiadectwa dla ogierów I kategorji będą wydawane z ważnością na 3 lata, dla ogierów II kategorji — z ważnością na 1 rok, świadectwa dla ogierów III kategorji — z ważnością jedynie w obrębie danej gminy na przeciąg 1 roku (§ 4).

Swiadectwa uznania oparte na orzeczeniach komisji kwalifikacyjnej, czynnej przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych w myśl ust. 2 § 1 rozporządzenia niniejszego wydaje Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
(—) **Janicki.**

Powyższe ogłaszam z tem, że w najbliższym czasie opublikowane będą dalsze szczegóły wykonawcze.

Bydgoszcz, dnia 1. 9. 1925 r.

Miejski urząd policyjny.
(—) Hańczewski, radca miejski.

Pl. VI. 4445/25.

239)

Na mocy art. 44 konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa
z dnia 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych.

Art. 1. Ogiery, używane do odchowywania cudzych klaczy, posiadać muszą świadectwa uznania i podlegają nadzorowi państwowemu. Przepis ten nie odnosi się do Paóstwowych Zakładów chowu koni.

Klacze, należące do członków spółki, organizacji lub stowarzyszenia, uważane są za cudze w rozumieniu niniejszej ustawy w stosunku do ogierów, stanowiących własność spółki, organizacji lub stowarzyszenia.

Art. 2. Swiadectwa uznania wydają bezpłatnie upoważnione do tego przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych urzędy na podstawie orzeczenia specjalnych komisyj kwalifikacyjnych. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych utworzy potrzebną ilość komisyj kwalifikacyjnych oraz komisje kwalifikacyjne odwoławcze, których zadaniem będzie rozstrzyganie odwołań od decyzji komisyj kwalifikacyjnych. Skład komisyj kwalifikacyjnych, sposób postępowania oraz termin do wniesienia odwołania określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Członkowie komisyj kwalifikacyjnych nie będący urzędnikami państwowymi lub delegatami związków samorządowych i organizacji fachowych, powołanych ustawowo do życia, mają prawo do pobierania diet, oraz zwrotu kosztów podróży w wysokości, określonej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wydanem w porozumieniu z ministrem skarbu.

Art. 3. Za klacze zarodowe w rozumieniu niniejszej ustawy uważane będą klacze, zarejestrowane w księgach klaczy zarodowych. Zarejestrowanie dokonywane będzie przez społeczne organizacje hodowlane, upoważnione do tego przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, lub komisje kwalifikacyjne bądź to na mocy przedłożonych przy przedstawieniu klaczy dowodów pochodzenia, bądź też na mocy zakwalifikowania przedstawionej klaczy z powodu jej zalet. Organom kwalifikującym wolno jednak nie przyjąć do zarejestrow. przedstawionej klaczy mimo przedłożenia dowodów pochodzenia, o ile zauważą u niej wady, kwestjonujące jej zdatność hodowlaną. Klacze zarodowe podlegają nadzorowi państwowemu i mogą być odchowywane tylko przez ogiery państwowych zakładów chowu koni, lub przez ogiery, posiadające świadectwa uznania.

W razie odchowania klaczy zarodowej przez ogiera, nie posiadającego świadectwa uznania, choćby to nawet był ogier, należący do właściciela klaczy, klacz będzie wykreślona z ksiąg klaczy zarodowych i utraci prawa do ulg, przewidzianych w art. 5.

O ile klacz zarodowa nie ma źrebaka przez 3 lata po sobie następujących zostaje również wykreślona z ksiąg klaczy zarodowych i traci prawo do ulg, z art. 5 wynikających.

Art. 4. Ogiery, posiadające świadectwa uznania i klacze zarodowe oraz ogiery, należące do państwowych stad ogierów, nie mogą brać udziału w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów.

Art. 5. Ogiery, posiadające świadectwo uznania i zarejestrowane klacze zarodowe wolne są od przymusowego poboru do wojska oraz wszelkich świadczeń podwodowych w naturze, korzystając z przywileju uiszczenia tych świadczeń w gotówce.

Konie, należące do państwowych zakładów chowu koni, tak samo klacze zarodowe, których właściciel nie posiada żadnego innego konia, są wolne od tych świadczeń zupełnie.

Konie, objęte niniejszym artykułem, nie mogą być traktowane ze strony instytucyj samorządowych jako przedmiot wyjątkowego opodatkowania, poza opodatkowaniem całego pogłowia końskiego.

Art. 6. Wydatki, spowodowane wykonaniem niniejszej ustawy, zostaną pokryte z ogólnych dochodów państwowych.

Art. 7. Przekroczenia art. 1 i 4 niniejszej ustawy oraz wydanych na jej podstawie rozporządzeń będą karane, o ile ustawy inne nie przewidują kary surowszej, w drodze administracyjnej grzywną od 5 do 200 zł. z zamianą w razie nieuiszczenia grzywny na areszt do 10 dni.

Aż do wydania szczegółowych w tym względzie przepisów można od orzeczeń karnych władz administracyjnych, wydanych w I instancji wnieść w ciągu dni 14 na ręce władzy, która orzeczenie wydała, odwołanie do właściwego Sądu Okręgowego, który rozpoznaje sprawę ostatniej instancji przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołań od wyroków sądów pokoju (powiatowych).

Sąd Okręgowy nie może w razie uchylenia orzeczenia przekazać sprawy władzy administracyjnej do ponownego rozpatrzenia, wniesienie odwołania nie wstrzymuje ściągnięcia kary grzywny, jednakże aresztu zastępczego nie można wykonać przed uprawomocnieniem się orzeczenia.

Na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i gornośląskiej części województwa śląskiego stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych mandatów karnych.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 9. Ustawa niniejsza z wyjątkiem postanowień art. 7, zyskuje moc obowiązującą na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem ogłoszenia.

Postanowienia art. 7 będą stosowane od 1 lipca roku, następującego po ogłoszeniu ustawy.

Jednocześnie w tych terminach tracą moc dotychczas obowiązujące ustawy i przepisy w przedmiotach unormowanych tą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej:
S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów:
W. Grabski.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki.

Powyższe ogłaszam w związku z tutejszemi ogłoszeniami Pl. VI. 4434/25 z dn. 31. 8. 25 i Pl. VI. 4445/25 z dn. 1. 9. 25, a dotyczącemi tego samego przedmiotu.

Bydgoszcz, dnia 1. 9. 1925.

Miejski urząd policyjny
(—) Hańczewski, radca miejski.
Pl. VI. 4457/25.

---

240. **Rozporządzenie**
Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych
z dnia 15 lipca 1925
wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dietach i kosztach podróży członków komisyj kwalifikacyjnych, powołanych w myśl ustawy o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych.

Na mocy ustępu drugiego art. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 113) zarządza się co następuje:

§ 1. Prewodniczący, ich zastępcy oraz członkowie komisyj kwalifikacyjnych (wojewódzkich i odwoławczych), ustanowionych w §§ 1 i 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 10 lipca 1925 r. o wykonywaniu nadzoru państowego nad ogierami (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 511), nie będący urzędnikami państwowemi lub delegatami związków samorządowych i organizacyj fachowych, powołanych ustawowo do życia, otrzymują za czas swych czynności w komisjach kwalifikacyjnych diety oraz zwrot kosztów podróży według zasad i norm, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. o należnościach za podróże służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 703):

a) Przewodniczący komisyj kwalifikacyjnych i ich zastępcy według V prupy;
b) członków komisyj kwalifikacyjnych według VII grupy uposażenia urzędników państwowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki.

Minister Skarbu:
W. Grabski.

Powyższe ogłaszam.

Bydgoszcz, dnia 31. 8. 1925 r.

Miejski urząd policyjny:
(—) Hańczewski, radca miejski.
Pl. VI 4434/25.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych 241
Nr. Pr. 7711.

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1925 r.

W sprawie ograniczenia konsumpcji zagranicznych wyrobów alkoholowych.

Do
wszystkich pp. Wojewodów p. delegata Rządu w Wilnie oraz p. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Jedno z poważnych pozycji wpływających ujemnie na bilans handlowy jest przywóz z zagranicy różnych przetworów alkoholowych.

Ograniczenie więc zybtkowej konsumcji tych przetworów miałoby dodatnie znaczenie dla naszego bilansu handlowego, a co za tem idzie dla kursu złotego polskiego.

W interesie więc naprawy Skarbu Państwa oraz celem dania dobrego przykładu społeczeństwu zwracam się do panów Wojewodów, p. Delegata Rządu, p. Komisarza Rządu z propozycją, aby na wszelkich przez nich urządzanych oficjalnych przyjęciach używano przedewszystkiem krajowych wyrobów alkoholowych oraz aby panowie Wojewodowie, (p. Delegat Rządu, p. Komisarz Rządu) zechcieli wpływać w tym samym kierunku na organizatorów przyjęć, w których Panowie biorą oficjalny udział.

Analogiczne propozycje zechcą pp. Wojewodowie (p. Delegat Rządu, p. Komisarz Rządu) wydać podległym Starostom.

Minister
(—) podpis.

Wojewoda Poznański
L. dz. 7685/25 P.

Poznań, dnia 24 sierpnia 1925 r.

Do

Panów Starostów Wojew. Poznańskiego i pp. Prezydentów miast Poznania, Bydgoszczy, Inowrocławia i Gniezna.

Do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda:
(—) Bniński.

Powyższe ogłasza się.
Bydgoszcz, dnia 7 września 1925 r.

Magistrat.

Dowództwo Okręgu Korpusu Nr. VII. 242.
Sztab Oddział Wyszkolenia
L. dz. 18456/Wyszk.

Poznań, dnia 18 sierpnia 1925 r.

Płyty „Nieznanego Żołnierza".

Do

Pana Wojewody Poznańskiego
w miejscu.

Ostatnimi czasy daje się zauważyć coraz bardziej rozwijającą się w społeczeństwie inicjatywę, mającą na celu uczczenie pamięci poległym na polu bitwy obrońców ojczyzny, przez składanie w różnych miejscowościach Rzeczypospolitej płyt poświęconych „Nieznanemu Żołnierzowi".

Pan Minister Spraw Wojskowych polecił mi zwrócić uwagę opinji publicznej, że w Polsce — jak we Francji, Anglji, Ameryce, Włoszech może być jeden tylko grób „Nieznanego Żołnierza" — w stolicy.

Inne płyty, złożone w różnych miejscowościach, mogą mieć tylko charakter symboliczny.

Ruch żywiołowy, który objawił się w kierunku uczczenia naszych poległych, byłoby dobrze skierować ku zamianie rychłej tych płyt na pomniki dla poległych z danego miasta, może z wyliczeniem ich nazwisk, względnie ku wniesieniu takich pomników w innem miejscu albo wmurowaniu w kościołach takich tablic z imiennem wyliczeniem poległych.

Będzie to również pięknym wyrazem hołdu i pamięci, a zarazem będzie dowodem kultu całego narodu dla wszystkich poległych w walkach tak w ubiegłych czasach niewoli, jak i ostatniej wojnie.

Proszę uprzejmie p. Wojewodę o łaskawe podanie powyższego do wiadomości pp. Starostom, Prezydentom i Burmistrzom Woj. Poznańskiego, z prośbą o opublikowanie.

Zast. Dowódcy Okręgu Korpusu Nr. VII.
(—) Hauser, generał dywizji.

Wojewoda
L. dz. 7735/25 P.

Poznań, dnia 24 sierpnia 1925 r.

Do

PP. Starostów, Prezydentów m. Poznania, Bydgoszczy, Gniezna, Inowrocławia oraz wszystkich Burmistrzów Woj. Poznańskiego

Powyższe polecam podać do wiadomości zainteresowanych czynników.

Wojewoda: (—) Bniński.

Powyższe ogłasza się.
Bydgoszcz, dnia 7 września 1925 r.

Magistrat.

---

243. **Obwieszczenie.**

Na podstawie rozporządzenia wykonawczego ministra spr. wojskowych (Dz. Rozk. Nr. 35. 25. poz. 241 do rozporządzenia Prezydenta Rzplitej w sprawie warunków mianowania podporuczników) Dz. U. R. P. Nr. 61. 25. poz. 229. oraz Dz. Rozk. 23. 25. poz. 238.) podaje do wiadomości zainteresowanych:

Na podstawie wyżej podanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej mogą ubiegać się o uzyskanie stopnia podporucznika rezerwiści którzy obecnie w wojsku nie służą:

1. posiadają cenzus naukowy conajmniej w zakresie ukończonych 6 klas szkoły średniej lub równorzędnej

2. ukończyli z wynikiem pomyślnym jedną ze szkół, względnie jeden z oficerskich kursów doszkolenia w wojsku polskiem, w b. formacjach polskich lub armjach zaborczych, albo zgłosili się przed dniem ratyfikacji przez Sejm traktatu Ryskiego ochotniczo do W. P. w czasie służby w W. P. przebyli conajmniej 6 tygodni na froncie i posiadają przygotowanie wojskowe w zakresie, jakie określi minister spraw wojskowych

3. posiadają kwalifikacje moralne bez zarzutu oraz jakieś kwalifikacje służbowe z czasu ich służby w wojsku.

Ponadto o stopień podporucznika rezerwy mogą się ubiegać ci, którzy formalnie cenzusu naukowego (6 klas szkoły średniej lub równorzędnej) nie posiadają, a którzy jednak ukończyli z wynikiem pomyślnym jedną ze szkół, względnie jeden z oficerskich kursów doszkolenia w W. P. w b. formacjach polskich lub krajach zaborczych, przyczem zaznacza się, że mianowania ich będą dokonane jedynie w wyjątkowych zasługujących na szczególne uwzględnienie wypadkach.

W związku z tem, wzywam aspirujących do uzyskania na podstawie wyżej podanych postanowień stopnia podporucznika rezerwy do składania stosownych podań najpóźniej w terminie do 15-go listopada 1925 r.

Podania mają być składane (względnie przesyłane pocztą) w tych P. K. U., w których ewidencji kandydat dany pozostaje.

Podania mają zawierać własnoręcznie napisany życiorys ze szczególnym uwzględnieniem przebiegu służby wojskowej, a w szczególności czas trwania i datę rozpoczęcia służby, formację, w której petent pełnił służbę, ostatnio posiadany stopień, funkcje spełniania, kampanje i bitwy przebyte, rany i odznaczenia oraz nazwisko oficera, ostatniego bezpośredniego przełożonego.

Co się tyczy kandydatów aspirujących do uzyskania stopnia podporucznika rezerwy, na podstawie ochotniczej służby i przebyciu na froncie conajmniej 6 tygodni, winni oni zaznaczyć ponadto w życiorysie dane wykazujące ich ewentualne przysposobienie wojskowe, uzyskane poza służbą wojskową, a więc udział w stowarzyszeniach powołanych do prac przysposobienia wojskowego przed wstąpieniem i od chwili wystąpienia od służby czynnej.

Ponadto do podań winny być dołączone następujące dokumenty, względnie uwierzytelnione odpisy tychże:

1. dowód posiadania cenzusu naukowego w zakresie conajmniej 6 klas szkoły średniej lub równorzędnej

2. dowód ukończenia z pomyślnym wynikiem jednej ze szkół oficerskich względnie jednego z oficerskich kursów doszkolenia W. P. b. formacjach polskich lub armjach zaborczych, albo dowód udziału w stowarzyszeniach przysposobienia wojskowego, zawierający wykaz stanu służby w tychże i opinje

3. poświadczenie władz państwowych lub samorządowych miejsca zamieszkania, że kandydat nie był karany sądownie lub policyjnie, w wypadku zaś przeciwnym-określające przyczynę i wymiar kary,

4. zaświadczenie jednego oficera zawodowego o nienagannym zachowywaniu się kandydata od chwili wystąpienia z wojska.

Kandydaci nieposiadający cenzusu naukowego, a którzy jednak są uprawnieni na podstawie ukończenia ze szkół, wzgl. jednego z oficerskich kursów doszkolenia w W. P. b. formacjach polskich lub armjach zaborczych do ubiegania się o mianowanie ich w wyjątkowych wypadkach podporucznikiem rezerwy, oprócz dokumentów wymienionych bezpośrednio wyżej dołączają do podań zamiast dowodu cenzusu naukowego dane, stwierdzające poziom wzgl. kształcenia ogólnego.

Podania nadsyłane bezpośrednio do D. O. K. lub M. S. Wojsk. z pominięciem P. K. U. nie będą załatwione.

Komendant P. K. U. na urlopie
w z. (—) Cenzarlowicz Kapitan i ref. I.

Nr. 244. **Ogłoszenie.**

W myśl rozporządzenia Pana Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1925 (Dz. Ust. Nr. 75/25 pozycja 532) winni posiadacze obligacji emitowanych przez gminę miasta Bydgoszczy, chcący korzystać z przerachowania i konwersji tychże obligacji, zgłosić takowe z podaniem daty obligacji, litery, numeru i sumy nominalnej w terminie najdalej do dnia 1 października 1925 do rejestracji.

W myśl powyższego należy zgłosić obligacje wydane przez gminę miasta Bydgoszczy w latach 1895, 1899, 1902 i 1909, o ile takowe znajdowały się w dniu 29 lipca 1925 w granicach Rzeczypospolitej Polskiej, w Magistracie miasta Bydgoszczy — Oddział Finansowy. — Natomiast obligacje, znajdujące się w dniu 29 lipca 1925 poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, winny być zgłoszone za pośrednictwem Konsulatów polskich za granicą.

Jednocześnie z zgłoszeniem należy przedłożyć:

1. Obligacje oryginalne wraz z należącemi do nich arkuszami kuponowemi i talonami.
2. W razie gdyby przedłożenie oryginalnych obligacyj było niemożliwe, mogą być przedkładane zaświadczenia o przechowywaniu obligacji w depozycie, przyczem zaświadczenie winno zawierać wyszczególnienie rodzaju, litery, numer i sumy nominalnej odnośnych obligacji.
3. Jeżeli obligacje uległy zaginięciu, mogą być przedłożone zaświadczenia o przeprowadzonem postępowaniu amortyzacyjnem o umorzeniu sądowem papierów wartościowych w myśl § 1004 ustawy o postępowaniu cywilnym.
4. Równocześnie ze złożeniem obligacji winny być przedłożone dowody co do obywatelstwa właściciela obligacyj oraz dowody co do obywatelstwa osoby, która była właścicielem składanych obligacyj w dniu 21 maja 1924 roku.

   Powyższe prawo własności winno być również w sposób dostateczny uwiarogodnione.
5. Właścicielowi obligacyj przysługuje prawo uzupełnienia przedłożonych dowodów wymienionych pod 4 aż do czasu zarządzenia konwersji.
6. Jeżeli obywatelstwo właściciela i prawo własności obligacji w dniu 21 maja 1924 nie zostanie w sposób dostateczny uwiarogodnione, uważać się będzie obligacje wyżej wymienione jako własność obywateli niemieckich,

Obligacje, które nie zostaną zgłoszone wzgl. złożone w terminie do 1 października, nie będą dopuszczane do konwersji.

Bydgoszcz, dnia 27 sierpnia 1925 r.

Magistrat — Oddział Finansowy
(—) Wache, radca miejski.

245. **Obwieszczenie.**

W wykonaniu ustawy o obowiązku szkolnym dzieci niewidomych i głuchoniemych, wzywa się rodziców i opiekunów do zgłoszenia dzieci, zdolnych do nauki i dostatecznie rozwiniętych:
a) niewidomych i słabego umysłu, które do końca sierpnia 1926 r. 6-ty rok życia osięgną,
b) głuchoniemych, niemych, głuchych i bardzo ciężkiego słuchu, które do września 1926 r. 7-my rok życia osięgną i zamieszkują w obrębie miasta Bydgoszczy.
Zgłoszenia należy podać najpóźniej do dnia 1-go grudnia br. do Biura Urzędu Szkolnego (ul. Długa 58, I p. pokój 10) z równoczesnem przedłożeniem świadectwa urodzenia zgłoszonego dziecka.

Niezastosowanie się do powyższego podlega karze.

Bydgoszcz, dnia 2 września 1925 r.

Magistrat — Urząd Szkolny
(—) X. Filipiak.

Szk. 4205/25.

246. **Ogłoszenie.**

Korporacje miejskie ustanowiły nowy plan linji wytycznej i zabudowania ulicy przedłużonej Kaszubskiej od ul. Bocianowo do ulicy Swieckiej i tym samem anulowały dotychczas obowiązujący plan z dnia 23 sierpnia 1913 r.

Plan ten znajduje się w Miejskim Urzędzie Budownictwa Naziemnego przy ul. Jana Kazimierza nr. 3, I. piętro do wglądu.

Sprzeciwy dot. tego planu należy wnieść do Magistratu m. Bydgoszczy w przeciągu 4 tygodni t. j. do 10 października 1925 r.

Bydgoszcz, dnia 5 września 1925 r.

Magistrat
(—) Raczkowski, miejski radca budowlany.

247.

Stwierdzonem zostało, że obywatele polscy udający się na terytorjum W. M. Gdańska w wielu wypadkach nie posiadają dowodów osobistych zawierających rubryki „przynależność państwową“ wskutek czego nie są dopuszczani na terytorjum W. M. Gdańska i narażają się na stratę czasu i pieniędzy.

Z uwagi na powyższe Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca jeszcze raz zwrócić uwagę, że przez punkty kontrolne przy wjeździe na terytorjum W. M. Gdańska, przepuszczani będą tylko ci obywatele polscy, którzy w myśl konwencji polsko-gdańskiej, będą w posiadaniu ważnych dowodów osobistych z rubryką „przynależność państwowa polska“.

Bydgoszcz, dnia 31 sierpnia 1925 r.

Miejski urząd policyjny
(—) Hańczewski.

L. dz. Pl. VII. 7430/25.

248

Wobec przebudowy mostu kolejowego położonego nad Brdą na stacji Bydgoszcz niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że na przeciąg czasu trwania przebudowy t. j. od 8 bm. do 10. X. br. mniej więcej na jeden miesiąc, przejście przez most kolejowy z ulicy Zygmunta-Augusta na drogę Czarną zostanie zamknięte.

Bydgoszcz, dnia 5 września 1925 r.

Urząd Ruchu w Bydgoszczy.

249

Zgłoszone przedmioty znalezione

W czasie od 15 do 30 lipca 1925 r. zgłoszono w niżej podpisanym Urzędzie następujące znalezione przedmioty: 2 torebki damskie, 1 zegarek damski, 4 psy, 1 worek pleciony, 1 łańcuch długości 4 metry, 2 kury i 7 kurcząt, 1 gumowa piłka, torba skórzana z plecakiem, 1 koc koloru zielonego, 1 książka kalendarz gospodarczy rok 1925

Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym ul. Grodzka 32 pokój 10.

Bydgoszcz, dnia 1 września 1925.

Miejski Urząd Policyjny
Pl. IV. 1917/25. (—) Hańczewski.

250. **Przybłąkane psy.**

W niżej podpisanym Urzędzie zgłoszono przybłąkane psy: wilczek młody i szary wilk.

Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym ul. Grodzka 32, pokój 10.

Bydgoszcz, dnia 1 września 1925 r.

Miejski Urząd Policyjny
(—) Hańczewski.

Pl. IV. 1909/25.

251. **Ogłoszenie.**

Nosacizna koni, którą stwierdzono na nieruchomości Gołębia 85 (u p. Pawlikowskiego) i Sw.-Jańska 9 (u p. Semraua), wygasła.

Bydgoszcz, dnia 28. 8. 1925 r.

Miejski Urząd Policyjny
(—) Hańczewski, radca miejski.

Pl. VI. 3527/25.

252. **Statystyka Urzędu Stanu Cywilnego**

W czasie od 24 do 29 sierpnia br. zarejestrowano w Urzędzie Stanu Cywilnego:
Urodzin 45 (w tem 1 martwe), ślubów 15, śmierci 22.

W czasie od 31. 8. do 5. 9. 1925 r. zarejestrowano w Urzędzie Stanu Cywilnego: urodzin 70 (w tem 3 martwe), ślubów 17, śmierci 21.

Bydgoszcz, dnia 7 września 1925.

Urząd Stanu Cywilnego m. Bydgoszczy.